

POSTANOWIENIE

Dnia 16.05.2013r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SR w S. del. do SO w S. Tadeusz Stodoła

Protokolant Jolanta Rzepka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej w S. Marcina Kiedrowicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. – Oddziale Zewnętrznym w U. wniosku **skazanego** o udzielenie mu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art. 153§2 kkw

p o s t a n o w i ł:

1. odmówić **skazanemu M. B.s. B.** udzielenia przerwy w odbywaniu kary 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S.z dnia (...), sygn. akt II K (...); w odbywaniu kary roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia (...), sygn. akt XIV K (...) w odbywaniu kary 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia (...), sygn. akt XIV K (...)
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany M. B. złożył do Sądu wnioski o udzielenie mu przerwy w karze, uzasadniając go trudną sytuacją rodzinną oraz koniecznością zaopiekowania się swoją chorą matką i zapewnienia jej niezbędnej, osobistej pomocy w codziennych sprawach.

Wniosek nie jest zasadny.

Jak wynika bowiem z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 8.04.2013r. sytuacja rodzinna skazanego jest stabilna. Matka jego- K. K. obecnie nie pracuje. Otrzymuje świadczenie w postaci renty po zmarłym mężu- w kwocie 800zł. Korzysta też ze zgromadzonych w czasie pracy z mężem za granicą oszczędności. Nadto, w przeszłości pracowała zarobkowo w kwaciarni. Wymieniona zamieszkuje w 2-pokojowym lokalu, z kuchnią i łazienką, urządzonej nowocześnie, czystym i zadbanym, w którym panujące warunki socjalno-bytowe umożliwiają prawidłową egzystencję.

Należy więc uznać, że matka skazanego nie jest pozbawiona środków do życia i w miarę swoich możliwości radzi sobie w sprawach życiowych. Uzyskiwany dochód wystarcza jej na bieżące utrzymanie, zwłaszcza iż, jak twierdzi „dobrze sobie radzi finansowo, jest osobą zaradną i samowystarczalną finansowo”.

Również, co należy zauważyć, okoliczność podnoszona przez skazanego we wniosku (k.2) a dotycząca konieczności zaopiekowania się chorą matką nie znajduje potwierdzenia w stanie faktycznym. Ustalono bowiem, że matka skazanego jest ogólnie osobą zdrową, a jedyną jej dolegliwością jest zwyrodnienie prawego stawu biodrowego. Z tego powodu leczy się i w przyszłości ma mieć wykonany zabieg operacyjny- artroskopię.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu, zapewnienie przez skazanego osobistej opieki chorej matce nie jest celowe, zważywszy na fakt, iż wymieniona pozostaje pod opieką lekarską.

Uzasadnionym jest w tym miejscu przywołanie poglądu Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażonego w postanowieniu z dnia 19.05.2010 w sprawie II AKzw 354/10, z którym w pełni zgadza się Sąd penitencjarny. A mianowicie względy rodzinne, które przemawiają za udzieleniem skazanemu przerwy w wykonywaniu kary, to okoliczności uzasadniające uznanie za ciężką sytuacji życiowej jego najbliższej rodziny, a zarazem nadające się do poprawienia jedynie przez obecność skazanego i jego osobiste starania.

Bez wątpienia więc należy stwierdzić, iż taka sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje.

Niemożliwość uczestniczenia skazanego w codziennym życiu rodziny, czy udzielania niezbędnej pomocy swoim bliskim jest zwykłą i naturalną konsekwencją odbywania kary w warunkach izolacji. Dopuszczając się kolejnych przestępstw, skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie osadzony w warunkach izolacji, celem odbycia kary. Musiał mieć zatem świadomość konsekwencji swojego nagannego zachowania.

Rozpoznając wniosek o udzielenie przerwy w wykonaniu kary Sąd Penitencjarny powinien oczywiście zbadać czy skazany rokuje wykorzystanie przerwy zgodnie z jej deklarowanym celem, a w przypadku zaistnienia uzasadnionych co do tego wątpliwości, a także wątpliwości co do tego czy przebywając na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, odmówić zastosowania tej fakultatywnej instytucji.

Jak wynika bowiem z opinii Dyrektora AŚ S.(k.6) skazany odbywa karę pozbawienia wolności za czyny skierowane przeciwko mieniu, także z użyciem przemocy o znacznej społecznej szkodliwości, z art.280§2kk w sprawie II K (...)SO S. Powyższe, zdaniem Sądu świadczy o wysokim stopniu demoralizacji skazanego, jego utrwalonych skłonnościach do naruszania porządku prawnego i popełniania tego rodzaju przestępstw.

W tych warunkach brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w karze wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem, zważywszy na fakt iż w dniu 16.05.2012r. samowolnie oddalił się z miejsca zatrudnienia i nie powrócił do jednostki, czym nadużył zaufania Administracji zakładu karnego.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności należy stwierdzić, że nie została spełniona przesłanka określona w art. 153§2 kkw, a dotycząca ważnych względów rodzinnych, która uzasadniałaby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Dlatego też, postanowiono jak na wstępie.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1kpk w zw. z art. 624§1kpk w zw. z art. 1§2kkw uznając, że ich uiszczenie w aktualnej sytuacji materialnej skazanego byłoby zbyt uciążliwe.